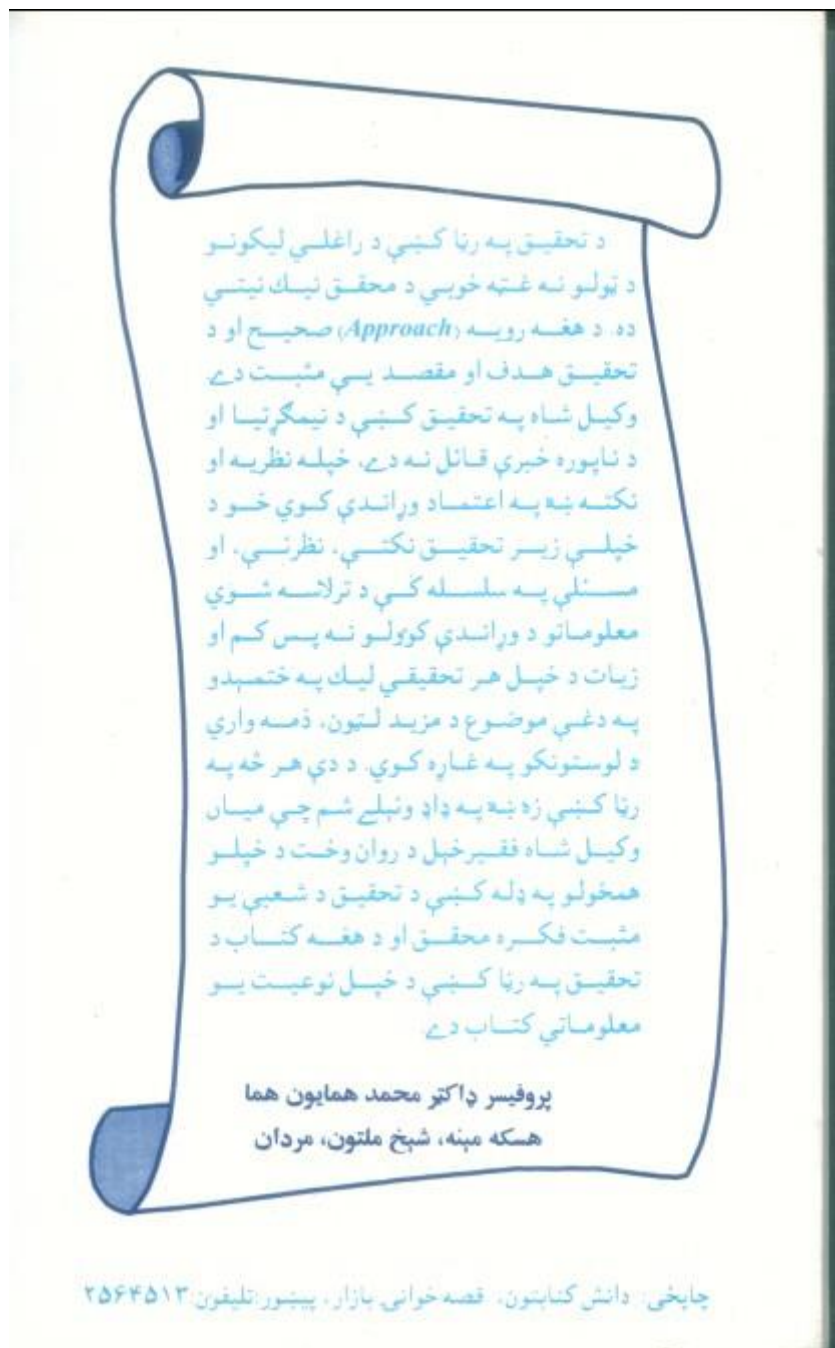

د تحقیق په رڼا کېږي

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

تروئے

دخچک مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه د عاکانوچي زه د
رناپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـ	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچينه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لارۀ ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړۀ چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو د یوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې (وگنېي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد د یوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټولې تواری او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځانۀ نه ورومې کام اخستې وي په بېرته هم په هغه ځانۀ ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد م زړۀ نیوے شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه په ذهنی توگه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوته زړۀ نه با یلی، د موصلي خاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیارۀ گټه ته ښه په روڼې تشددې وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دس چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کېنې سرته
ورسول شي ځکه چې د تحقیق ادا نه په کوتلي دليونو ،
قلمي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
وي د یو محقق د چلې مطالعې په رڼا کېنې د زړو نظریو
رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره د غور و فکر نوې نوې سکتې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخې هم قطعې
او حتمي نه شي کتله کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسئلي
را پيدا کېږي او د زړو مسئلو حل را اوځي د حل تحقیقي کار د ماضي
په خواله د مستقبل د محققینو دپاره د یوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخې د تحقیقي رسمیاتو دپورې کوونو
نه بېر وکړے شي نو دا رنگ نور و محققینو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کېنې گرانې
پېښېږي او یا ورته بیخي او نه رسي او په نتیجه کېنې دغه
تحقیقي کاوش یو بې اعتباره دستاويز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېنې د تحقیق د لارې سواره
ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېنې څه کار کړے ده
نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بېر په یو اځي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمېره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې ځنود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره ښک تبيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونډه د تحقیق د دغې بشپړې
اصول په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو
اېوانه ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په چل ځاښه
ځکه چې په اسلامي طریق تحقیق کې د روایت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږند
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه د شک و شپې
صفت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او حدرولو
کې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغوره کوي ده چې د اسلامي فقه د پاره د بشپړ کار
وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت
د سنجولو هم دغه بنیاد او کړنلوی شي نو د تحقیق پرې معیاري
کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کې پکار راوستی روایتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې روایتی زمونږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې
یکلې شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصول په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوئله ده -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زموږ ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونۍ جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر څه او هر چاته قبول وي او د هغې په ښخولو خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زموږ ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمه دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق نموندي زړه ستړي کار ته په کومه لېونۍ جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شته من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شپارلسو پېرو پېښې ته د دې اېښې او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي بېکه د خپل طبيعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نغوښ کړې د دې روځپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پرې د ژوند زمانه ې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه نهار
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه کښې شعبي او د هغې دومره بې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه. د علم و فن د دغې خورو ورو دا ټول له مخه،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت د پوهه خلق
 يورون علم، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وټوپه مانا
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

ڇپي هلي ٺهڻي جاري ساڻي ميان وڪيل شاه فقير ڇپيل د وخت په دڀ
 ضرورت ڊپر بنه پوهه دے نو ٺڪه هغه د تحقيق و تدقيق په
 عمومي شعبه ڪنڀي د ٺان ڊپاره د ختيو په قامولي ڪنڀي د ڇپيل
 جڏا مجد ميان ڇپيل ڀڳ (۱۰۲۳-۱۱۱۶) او دهغه ڪورني ڀڳي په
 فقير نيل ميان ڪانو ياد ڀڳي د تاريخي او ادبي ڪارنامو په حقله د
 پلٽڻي او برسر تي خصوصي، ڊپلي ٺانگه (SUB-BRANCH)
 نو بنه ڪڙي ده - د ميان محمد الله فقير ڇپيل د ديوان، تدوين او په هڻي
 مقدمه، د وڪيل شاه د دڻي رنگ د تحقيقي ڪاوش ورومير نمونده
 او اوس د دے د تحقيق په رڻا ڪنڀي دهغه يوداسي هغه ده ڀڳي دهڻي
 په لسو ليڪونو ڪنڀي شپڻ: مفهونوته د سعيد ختيو يوشعر، سدتي
 ٺوڪ دے، ابراهيم ٺوڪ دے، فقير ڇپيل ڀڳ د شاعر په چٽ،
 ٺو شحال خان ختيو او حڪمت او په پڻتو ڪنڀي په مڻي نيلو مڻي لغت هم
 دهغه د خوتڻي د تحقيق د دغه ڊپلي ٺانگي سره تعلق ري - ميان
 وڪيل شاه په دڀ حقله زه ڊپر خوش بخته ڪنم ڀڳي هغه د تحقيق
 د طبڻي رحمان سره ڊپڻتو ديوي درڻي علمي ڪورني سره تپون ري
 او بيا هغه ڇپيل ملاچستونه ديونسي تڻاخر د احساس لاندڻي
 او د قام ولي په يوه لپوني جذبه د ڇپيل قام د پيا ورو شراو
 د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي ڪارنامو لپون ته وقف
 ڪري دي -
 ڀڪارداده ڀڳي د وڪيل شاه د نذر لاندڻي تحقيقي هغه ڊپر
 دياندڻي د نوستونو ڻي ته راغلي وے، هڪه ڀڳي هغه دڻي ڪتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو کال آکاهو راکړي
 وه خو زه په دې دوران کې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تکميل کې بوخت ووم او په منځ منځ کې د يک لوست
 څخه نور هنکامې کارونه هم د اړخه اړونده نوڅکه د دې کتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅه په ضد د هسپانيا
 په وجه ډيرل شو، دا د وکیل شاه حوصله او په نجله دې درنه
 تحقيقي څخه زما د يک اخستو څخه اراده بلکه فېمېله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دمه
 اوږدې مودې پورې سا رابنکله او په يو برنور د اړانه احترامې
 بڼه زغم زما لیک ته انتظار وکړو - سره د دمه هسپانيا زه
 نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې دمه
 ژور او په خواري ديکې علي او تحقيقي کاوش د پېژندگنې
 وود هغه د دمه اوږد انتظار څخه حق ادا کړي او که نه نو دا په
 يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړه شان يک به د تحقيق په
 ډگر دهغه د خواري او د شواخون نه ډک زړه ستري مزل يو
 چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا کې - کومه کتابت شوې مسوده ماته
 راکړې شوې ده په دې کې تردې وخته لس تحقيقي يکونه شامل
 دي په تحقيق کې د ماخذ اهميت د کريم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
 يکونونه پرته لکه چې وړاندې ذکر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځنڀي شاعرانو د ژوند د
پيلٽنڀي او د ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هنجي سلسلي ڪري
دي ڀڄي د وکیل شاه د ځنڀل ٿيڊر د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاوشونو
مرکزي او بنيادي منکته وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يکونو په بنياد موٽن د وکیل شاه
په حقله ٻنہ په ڄاڻ وٺيل شو ڀڄي هغه د ځنڀل کول په تحقيق
ڪارا نو ڪنڀي يوداسي نواري ڪنڀي محقق دے ڀڄي د ځنڀل هري تحقيقي
هنڀي دپاره، د بنيادي معلوماتو راغونڊ وٺولونه پس هنجي ته
په ڀڄي شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددني معلوماتو
په ڄاڻ ځپله تحقيقي مفروضه ٻنہ په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڀڄي د هنجي په منلو ڪنڀي تر هنجي هنجي څه باک نه ٻنڀڪاري تر شو
ڀڄي د بل يو محقق له اڀخه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هنجي رد ممکن شوء نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي داغونڊ ڪري شوي کم اوزيات بل
يکونه وخت په وخت د پښتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هنڀي څه يک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه ځنڀنڀي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽک يو شعر -
صديق شوک دے ابراهيم شوک دے او په پښتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل شاه
دا کوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميښي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن درلهي محقق د زڪرشوي الف نافي د يوي
 هئي نسي په بنياد ستايل شارح په وروبي حل د مجهوليت د
 تيرونه په ترا بهر کوولو د انون درونه د اولاد خني ثابت کرے
 دے -

"سعید خٽک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل یک کښي
 وکیل شاه د پښتو د سترو تحقیق کارا نو همپس خلیل اوصدق الله
 رښتین دهغه دیو شعر نه اخذ کړي دا نتیجه چي په دې کښي د
 نوشحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذکر دے نغ په نغ په
 رد کوولو د قرآنونو نه دا ثابتہ کړي ده چي سعید خٽک د دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي
 د دې ورو ورو نوی تو کی هم نیکی دي

په دویمه مصرعه کښي د نوشحال د ورونی ذکر دے -
 دوکیل شاه په خیال دخان نه مراد که چي ښکاره ده نوشحال
 خٽک د چي د خپلي کورني ټولو شاعرا نو په خپل کلام کښي
 په خان یاد کړے دے نو په دویمه مصرعه کښي دهغه زمانو
 ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه د دې وروپه میان جمیل بېگ ،
 شير خان او مير باز خان یاد کړي شوي دي - د میان جمیل بېگ
 نه پرته تر اوسه د نوشحال خان خٽک د دوه نورو ورونیو د
 ادبي جنیت په حقله خه دستاویزي ثبوت منجي ته نه دے
 راغلي نو زمونن درلهي محقق قیاس دهغه د دلیلونو په رښا
 کښي دقیقین برید ته ورنژدې شوے دے اودا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه د زېرې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے ، او ابراهيم شوک دے - د يونو عييت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه ، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نوځکه د پېژندو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
ديو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه وروميه محقق دے چې د پريه شوانون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو دنجلې علي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نته
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيد
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو څو د ډېرې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د ډېرې او دا لغت ميان تجمل شاه فقير خپل تصنيف کړې د ډېرې
شوک پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان حمد الله فقير خپل
روښې د ډېرې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کونو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) پښتو د مردان
د کابل په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ډېرې خپل ډېرې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د ډېرې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک له پس د پښتو دويم شاعر د ډېرې منظوم
سفرنامه پي تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ډېرې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي پښتو د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د هغه نوې خبرې کوشش شوې د ډېرې او هغه
دا سې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوې ده پښتو په
هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ډېرې - په کتاب کښې خپلې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د ډېرې

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه د پرې معلوما تي خبرې را ټولې کړې شوي دي د دې لیک
نه اندازہ لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې د دغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتي اندازیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زمونږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو د پراهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زمونږ د دغې څې غوښت پاتي
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره د پراهم مواد
بیا موندے شي -

اوس یو څو خبرې د دې تحقیقي لیکونو د ژرې په حقله او بیا
به د هغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش براه راست طريقه ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه صنعتون پاسته داره وي حڪم ڇي دا سڀي ڌڙي نومعنويت او صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا کوي او اهداف ڀي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿري وي ڇي په کني په ٿي به ڌ لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو ڇي وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنیادي اهميت ضروري حڪم ڇي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڇي يقيني تاش و رکوي. البته په تحقيق کني ڌ هم چوما ديگر نيست په شان فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په نتايجومني اڻ بر بيا سي. تحقيق کڻ هر ڇو يوزر ڀي سٽي او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش دپاره مناسب ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئله ده او ددني چل دا لاند ڀي کوڙو دپاره يوه اونده تجزيه ڊر به ضروري ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پڇڻه لار هغه ڄان ته پڇڻه مونيه کري ده په دني صنف کني د نوي نوي موضوعاتو په ڊٽون چيل تحقيق ته دخلقو دپام راگرځولو شوق او جذبه لري. او د ڀي دپاره ڇي هغه کوم ليک ڊول چيل کي دے هغه ساده اوروان دے اود وخت د ٽيڙو سره

په نور هم منغاو ساده شي - زمونږ ددې محقق د يك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت د څه چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه د يك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكته د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې - د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيسي ده -
د هغه رويه (*approach*) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت د ځه - وكييل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه د ځه ، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكته ، نظر يې ،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون ، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي - ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په ځاډ و پلې شم چې
ميا وكييل شاه فقير خپل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب د ځه -

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مورخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور د څه په يولسمه او دوولسمه صدۍ هجري
باندي محيط د څه په دغه دوهم دور کې مونږ د دوو د لوسره مخالف يو چوپوه
ډله دستر صوفي او پير بایزید روښان د څه په روښاني ډله يادېږي او بېله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله د څه په روښاني ډله
مخالفت کې په وجود کې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان د تموف طريقت د
الوجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښ
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډېرې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريک نوم سره ياد کړه شو او ددې کتاب په زد کې د دويمې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
او موټل او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه یې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چشیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
یې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو ګڼو تصنیفاتو او تالیفاتو څو
هم ووپه ۱۳۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې یې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې د دوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې یې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان د دوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبد الخلیم
هم الف نامې یکلې خوددې ته ځکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښود دے چې په هغې کې دارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلې دا یې د ځنځن سره یوه ځه
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق ګران او
محترم ژلعي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېت يا پېتونو کېنې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه
الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
ددې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېر ثبوت دلالت دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الف نامه شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې چې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي ممداد ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي ممداد الفنامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موندنه د كړي ممداد د الفنامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنى محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ټول بل يو كتاب چې د كړي ممداد كېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادبيا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمرخان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل مېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل مېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل مېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اوداپہ ینہ ۱۰ سرہ وٹیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اودگون سرلحقق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بدیوی
چی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او یکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
دشرح سبب بناقی چی ہفہ ختہ اسباب دی چی دا شرح او یکلے شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانون حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ درویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے حقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سی حرف را بزر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
واسل حق اند برای آنکہ آن اشان واسل حق مارا بحق وصل
کنند و آن اشان واسل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجم در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ ~~محمد عثمان~~ « كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سوره
و وضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي ليکلي شوي دي چې د کويحداد د
الفناهي دوه شرحي نورې هم شوي دي چې نومونه کلمات اولوايات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مبداء که
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم " واصله الحق "
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دھی د خدائے پاک پہنند نه
او در حق دنیا و دودا هر حقه دھی دپاره د عمل او در حق د پیشوند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحی شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چھی دا مقدمه
د پره تفصیلی ده خو په دھی مقدمه کبھی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هبواد مل صب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که نه په یقین کبھی بدلیبیدی هغه به دلته دا و پم چھی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې مادمقدمي نه ځلئ په
 ځائ هغه حصي او ليكلي دكومې نه چي نوښه معلومات موږ ته تر
 لاسه كېنې او كېدې شي چي په دې مقدمه كېنې نور هم څه دا چي
 وي نو تر كومې چي ما دا اوكتله نو نور په كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس دالف نامې شرح
 شروع كېنې چي د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي كوم چي محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو چي ذکر ي په دې مضمون كېنې
 راغلي ليكلي نو دلته دغه آخريني اقتباس ليكم چي په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۱) قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې "تو ما فظ محفوظ کن عثمان
تو از دیدن * درج دے اولته زما سره دسخې په آخر کښې "د تو او په
ثانے عشی را از دیدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان * یکلې
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سرانے * یک دے -

دغه شان د کتاب لیکلو نېټه په هغې نه ده یکلې اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید یکلے شوعه چي میاشت
او ورځ ترې معلومېږي ټوکال چي نه دے یکلے -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي یک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بسکه د الف ناھي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصیل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کږي چي
په ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پہ میسر مائیڈ -
اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا هرگز میسر نمی شود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتزاز کن از آنکه هر که عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبی نور معلومات نوشته چي
دے د کوم هائے دے نوگوان محترم زلمي هيواد مل ميب د خپل کتاب
” دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخې ” او بل يو کتاب ” په هند کتبي د
پښتو ژبې او ادبياتو دايجاد او ودې پراونه ” کتبي ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبي دے او بيا د اهم ليکي چي په تقي نک کتبي د عثمان شرح مايلدلی
کتبي او د شرح دارو ا بناد قاضي محمد عمران تونکي په خطي مجموعه
کتبي پورته ده د غه محمد عمران د عثمان د خپل خاندان سره تړي او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کړی دې دارنگه ملا وېږي - و نسخې خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د غه عبد الحليم په زامنو کتبي دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي دے د چاپه اولاد کتبي دے نوکه موږ دې اضافي عبارت ته غور
او کړو مو موږن خه ناخه اندازه لگولے شو چي عثمان د چاپه اولاد
کتبي دے دا خبره هم کول غواړم چي زه خه وايم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېدے شي دا خه ختي خبره نه ده کېدے

شي ٻي غلط وي ڪه مون پڌري په دي يوه نيمه ڪوبه سوچ او ڪرو
لڪه ٻي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شائق
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان انخوند درو پزه هم د تصوف په ٺلورو طريقو کني دسلسله
قادريه سره تعلق لري لڪه ٻي. اروا بناد عبدالمجيد اثر افغاني صيب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د انخوند درو پزه په بيان کني يکي
انخوند درو پزه د پيس بابا عليه الرحمه د بند نه لاس نيوه
کوي ده ٻي بياروستو هفتي ٺيل خليفه او ماڙون کيو
په ٺلورو طريقو يعني قادريه - سهرو رديه - چشتيه او
کبرويه کني اجازت ورتو او په پنجه طريقه شطاريه
کني هم خليفه او مجاز کيو وو -

په دي اقباس او عثمان په اقباس ڪه غور وکيو شي نو دسي
معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان د انخوند درو پزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ٻي زما په خيال ددي تعلق ساتلو
وجه نيڪه او نمسي ده او په دي وجه عثمان د ٺيل نيڪه کويده
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق يار ٻي په روسه د گسرين
محترم زلمي هيو د مل صيب هغه شڪ ٻي عثمان بن عبد الله بن عبد
انخوند درو پزه په اولاد کني دس په يقين کني بدلي ٻي او د قاضي

عمران خان تونکي دغه خبره رد کوي چي عثمان زمونږ په خاندان کي
دے - وس ددې شرح بانه کي به بن ليکل وکړو - دا شرح په توره
سياهي په خه نتيقي کي ډېره ښکلې ليکي شوې ده او سره سياهي
هم په کي ځاے په ځاے استعمال شوې په دې شرح کي انوندا کوي دا
په محقق سره ياد کړې دے او د الف نامي د شعر نه مخکي ې " قوله "
الفانده سره سياهي ليکي او دغه شان ې شرح په "ش" سره په سره
سياهي ليکي د پانوشمېر ې ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ کړي لري ژبه پارسي
ده کاغذ ې ډبل دے د شرح په ابتدا کي مقدمه ده او په آخر کي څه
وفايف درج دي چي دا هم په دغه شېبه و اضافي پانوکي يک دي -
ددې قول بحث خلاصه داده چي کومه شرح سر محقق گران زلي هېواد مل
مېب په رياست ټونک کي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه کي ليدلي
کتي اولاد تر اوسه په دې سيمه معلومه شوې نه ده دغه شرح دراقم ش
په قلبي شکل کي په کتابخانه کي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
ددې مقدمې په رڼا کي مونږ دا وپيل شو چي عثمان ددې شرح شارح
دے او عثمان د انوندا دروپزه بابا په اولاد کي دے او د گران هېواد مل مېب
دور کي شوي شجرې عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروپزه
مطابق صحي ده نه چي د قاضي محمد عمران تونکي د خاندان سره تعلق لري
په دې مقدمه کي عثمان ددې شرح نوم " واصلة الحق " اېښودے دے دغه
شان د کويما د الفنامه د عبد الله قصوري " کلمات الوافيات " د حاجي
بهادر کوهي " مفتاح الدقائق " او د عثمان " واصلة الحق " په نومونو
شرح معلومې شوې دا وو ددې شرح متعلق زما تحقيق چي ې دخپل و قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت با جوړ ملکنی اچنسی -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فخر پښتو ادب ته ځد وړکونکې ډېره لويه برخه ده او په دغه کور کې ډېر نوموړي شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کې د ټولونښه سترو او عظيم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک و غېره او دغه شان د خوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم و غېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې او يو ډېر ښه صاحب ديوان شاعر ټې شوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو ځد اے ته منظوره شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكارده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ې ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ې د چا بيل چا خكه چي اكثر زمونږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روكي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ې د هغه زوي كوي وې پرې سرخو ب كوي
 چي لا ديوان به ې گوري د بيل بيل شعر جاړه به ې اخلي د تحقيق په تله
 به ې تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي كاظم خان شهيدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه كښي زمونږ عالمانو گډ كوي او آخر ې د افضل خان زوسته ترې پور
 كوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ې
 كړو . ددې قولو په ديوانونو كښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ې په
 قياس سره ثابت كوي .

د سعيد بابا په ديوان كښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان كه اطلس د اشعارو و دلي دي

د ديو دريو روڼو ټوكي هم بيكلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خليل اداره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۶۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله څپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شمال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خليل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خليل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نور پې پي په صفحه ۸۷ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوئ دے. سعيد
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان له مطلب دوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدیق الله ريښتين ښځپ نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي اوزما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نوکه دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د دوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي اورښتين
صېب د دوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم د خپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې د خپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې د خپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه «شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زامنو د خپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېږي د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال وړکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
ليکله چې دهغې نه دي و واقعي يا څه تاريخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکې روستو هم هغه شاعر يا ليکونکي ترې شعر
ليکي ځکه چې د مخکې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلې شو.

گران هېښ خليل صېب د دويمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخسته او دغه شان محترم رښتين
صېب علي خان - سعيد خان کاظم خان مراد اخسته - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقيق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضحاحه
ده چې د سعيد بابا په ديوان کې د رباعي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکې څه واقع يا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بيله ليکلي شوي رباعي ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د ديو دريو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کړې شي نو د دې شعر روښنې مصرعه باندې مو
 ټول متفق يو چې د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعارو صفت کوي او اکثر د دغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړې - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کينې استعمال کړې نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موږ ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د ديو درېو روڼو ټوکي هم ښکلي دي"
 ته مراد شنگه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکي مصري سته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شعار ښکلي دي نو ورپسې "د ديو درېو روڼو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خښ ټوک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د ديو درېو
 روڼو" روڼو نه مراد د نو شحال بابا روڼه مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو مې سکه روږدے چې مې لار د حق نيولي

دو روڼه مې نور دي يو په نم دوهم مې نم

کليات نو شحال

نو چې هر کله د نو شحال بابا د دې روڼه شته چې دهغوي نوم
 دا دغه دي - د سکه روڼه مې مراد فقير جيل بگ دے د دې دواړو

مور خلوزی وه دوه روپنه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
روپو اشعار هم بنکلي دي حکه چې محکبې د خان ذکر دے او ورپې
وايي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې محکبې ذکر شوي سري روپنه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درپو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شحال بابا دغه درې واړه روپه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روپو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کېنې پښتو
اکېلوي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روپنه شمشېرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار وو يا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنهن معلوم وو
نوڪله ٿي "خان" د دري روڻو بيان ڪيو ڏي. اودغه شان
د پرڇپيندوال اوس هم دا وائي ٿي ٻي دعوشحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نوپته نيشته ٻي ڇه شول ڪڍي شي ٻي ٻي سره
ڪورونوڪنهن پرا ته دي او بناي ٿي نه. زمانه د ٿي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ٻي سعيد بابا د ٻي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ٻي د خان زمان
اشرف خان - عبدالقادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ٻي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا و ٻي په دغه در پورونوڪنهن خان حسابه
وي دري روڻه نو پڪار دي ٻي نور و. - سعيد بابا په ڪنهن نه
دے شمار و ٻي ٻي شعر خود هغه دے. دا وو زمانه ٻي شعر متعلق
خپرنه خود ته به بيا يو ڪله دا خبره تڪرار ووم ٻي زمانه ٻي خبره
يا را ٿي ختمه نه ده او نه صحتي ڪڍي شي خود خپلي پو ٻي په رڻا ڪنهن
تر ٻي زمانه مراد وو. ڪڍي شي ٻي نور قدر مند پوهان محققين
تر ٻي نه بنه او صحتي ٺهون را و باسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږ ټرېي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د۱ صديق د ۱۳۰۰ هـ واو شا تېر شوه د د پېښور خوروشا

اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحى جيبې پښانه

شعراء اول ټوك كښې په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

ولې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښې د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښې بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفاقي كښې يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښې

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰۰ س ې مونږ لے شوه او

په كابل كښې د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نټې

ټيټپ له اړخه د ارواښاد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښې چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے د كوم هماغے دے د چاڅه

دے د كومې كورنۍ سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښې يكي -

صديق هم زمون: د هغو پخوانيو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مون ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که څنگې
وېشلې شوي ډېر ارواښاد ځينې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېر صديق
د ژوند حالات د هغه ځانې ځانې ځانې د کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځانې کړم خو دا هم ليکم ډېر زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شې ډېرې نوم، درانه محققين يکوال پرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راغې ښکاره کړې او اصل مرام ته اوږسي د ډېرې
ډېرې پخواني شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو پرې
بڅولنه کړې او ډېرې بنو ښوونکو ته رسېدلې او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لويه مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کې د هغوي گڼ زامن ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه ورڅښلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په حواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ډېرې دغه

ٻوله ڪورڙي ددي فن نه واقف ده نور فقير بابا زامن به شم
 لکه دخيل توه دزامنو دشعرو شاعريه اوڀرتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - اودغه شان به ئي خيل خانداني روايات مرگون
 ته نه وڃي وڙڪڙي اوهم دغه شان تراوسه دغه ڪورڙي په
 پڻتو ادب ڪنڀي ستر مقام اوخيل نوم ژوند ۽ او لوڙ سائلي
 پي سنکه دنوشحال بابا نوم د سياست او مرثوب سره
 په ادب باندي هم خور ورد ۽ اودهغه ورور جمال خان رحيم بيگ
 روحاني دنيا خيله ڪڙي ده نو په دي وجه په پڻتو ادب ڪنڀي
 ئي نوم تياره ڪنڀي پروت دے دراقم دشخير ئي په دنيا ڪنڀي
 صديق چي ديوان ٿري او چاپ دے دجميل بيگ دجمال خان زوي
 دے اوداخبره زه دحاشه نه نوم بلکه دکلنو او مقبولو شهادتو
 په دنيا ڪنڀي دلته نيڪم او هغه شهادتونه دارنگه دي - د
 فقير جميل بيگ جمال خان دزامنو متعلق تاريخ مرصع دافضل خان
 خٽڪ ڪنڀي بيگ دي چي د شعوي ديالو زامن وو خور ئي بيبياني
 وڃي راقم هم دجمال خان په نمونو ڪنڀي شمار دے اود فقير بابا
 په مناسبت سره ئي اولاد ته فقير خيل ميان کان واري چي پڻتو
 په گوٽ گوٽ ڪنڀي پراڻه دي دراقم سره دخيل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شڪل ڪنڀي پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خيل رفيع خيل چشمي اڪوره خٽڪ له ارخه
 دميان فردوس شاه فقير خيل په زياد او ڊپرڪو او سره چاپ
 شوه ددغه شجره نسب فقير خيل له مخه د فقير بابا د مشري

ٽوله ڪورڙي ددي فن نه واقف ده نور فقير بابا زامن به شم
 لکه دخيل ٿوڙه دزامنو دشعرو شاعريه اوڀرتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - اودغه شان به ٿي خيل خانداني روايات مرگون
 ته نه وڃي وڙڪڙي اوهم دغه شان تراوسه دغه ڪورڙي په
 پڻتو ادب ڪنڀي ستر مقام اوخيل نوم ٿوندے او نور ساتلے
 پي سنکه دنوشحال بابا نوم د سياست او مرنتوب سره
 په ادب باندي هم خور وردے اودهغه ورور جمال خان رحيم بيگ
 روحاني دنيا خيله ڪڙي ده نو په دي وجه په پڻتو ادب ڪنڀي
 ٿي نوم تياره ڪنڀي پروت دے دراقم دشخير ٿي په دنيا ڪنڀي
 صديق چي ديوان ٿري او چاپ دے دجميل بيگ دجمال خان زوي
 دے اوداخبره زه دحاشه نه ڪوم بلکه دڪکو او مقبولوشهادتو
 په دنيا ڪنڀي دلته ليکم او هغه شهادتونه دارنگه دي - د
 فقير جميل بيگ جمال خان دزامنو متعلق تاريخ مرصع دافضل خان
 خٽڪ ڪنڀي ليک دي چي د شعوي ديارلس زامن وو خور ٿي سبياني
 وڃي راقم هم دجمال خان په نمون ڪنڀي شمار دے اود فقير بابا
 په مناسبت سره ٿي اولاد ته فقير خيل ميان کان واري چي پڻتو
 په گوٽ گوٽ ڪنڀي پراڻه دي دراقم سره دخيل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شڪل ڪنڀي پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خيل رفيع خيل چشمي اڪوره خٽڪ له ارخه
 دميان فردوس شاه فقير خيل په زياد او ڊپرڪواؤ سره چاپ
 شوے ددغه شجره نسب فقير خيل له منجه دفقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وفات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديوار کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربښه عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر السائب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربښه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

يک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس را
ددیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د هماغے
هاڼکي اوسنک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راگويي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خورې چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د سنگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېږ

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 جبه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنزاده نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 دهڪ د ڪلچر مڃه معلوم ٿي پي دے به (۸-۱۶) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلنو په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. ددغه جگه ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بند ٿي ٻيٽه ۱۰۷۰ ه ق بنا ٿي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بند و ٻيٽه هم سڄي معلومه
 نه ده ٺوڪ ٿي دنوشحال بابا مش ڪنبي او ٺوڪ ڪتر دنوشحال بابا
 د زير بند و ٻيٽه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بند و ٻيٽه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخلو نو د زير بند و ٻيٽه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجد و په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بند
 وي نو د قياس په روسه ڪدے شي چي واده ٿي دشلو يادوشتو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شلو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۴ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۳ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۳ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې د دغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هېک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۳ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۷ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۴)
 کاله دے او هم دغه وخت د هېکواله وخت وي د دې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکې مې واي اشقر
 او بل يو شعر کې د دې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خدای د نوري
 د اثارو سرې داني پېژندای نه شي
 خدای و تاته کړې انا کوکني زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صدیق نوبنار
او اشغرف ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صدیق دے کوم چې د
جمیل خان زوې دے او نوسحال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت ئې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صدیق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جابن داد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوه کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغرف ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
صدیق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صدیق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صدیق بل صدیق دے د چارسدې

ملک دے په چارسدې اشغرف کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
 د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم دا غلے دے د دي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مي کلي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم هان له يو چم کٻي همشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او حڪه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
 صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانہ کور کٻي فاقه نه يم

همشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مي کلي کٻي وو پي د هغه
 هائي به افضل خان په اکوري حسلي کولي نو ايا موبزه د دي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو حڪه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا۔

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه چې هم ياد کړي نو دغه شان صدیق هم د تورو غرونو ذکر
کړه دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صدیق بتر شته په نوشهر
دلته یو بیکارا او واضح شوت د صدیق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صدیق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په یو شعر کې وايي
په تیراه په سوات په لورې درېه در شوم
بیام کوم لوري ته ته بیایې اسمانه
او دغه شان صدیق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبیه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي یا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي د هغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاریخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱ کې
څاوري ته نزدې مغرب رویه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځایونه د خټکوپه لورې ته تحصیل
نوشهر کې دي -

ستر محقق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تالیف تاریخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کئبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتوپہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لڑ غولدی یو
دود کربئی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورئین سے یں پشمئی میں فیر بین بیگ کی اولاد سہی ہے
پہ دہی علاقہ کئبی پلوسی - د پپرو او پی ر ک کئبی اگو گوری پہ کن
تعداد خنکلیہ شکل کئبی ولا پی دی او دد غہ خلتو د آ صدن ذریعہ
دہ - دانوو د صدیق د حائے حایگی بارہ کئبی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ قی وو او قییر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کئبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل د خان ددی غزل جواب دے
کہہ دا ساستر کی را و جا رہا سم خان سے

پہ دہی شعر کئبی صدیق دتو شمال بابا د خان " توری پہ احتراپی
ہجہ کئبی یاد کپے دے او دہنکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ د خان
پہ ہجہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کئبی یاد کپے دے نکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيايه تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونونہ ثابتہ شوہ چي صديق هم ددغه کورفي
 شاعر دے د نوح شمال بابا نوم په ، احترام سره سکه دهغه د زمانو
 په خان په شعر کي ا خلي نور چاکه ذکر کړه نو نوح شمال يي یاد کړه
 خو چو زمانو او وروپروني د خان په نامه یاد کړه چي په دغه کي
 دخپل سکه دور جمال خان زوي صديق يي هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خاندايي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کي څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چي د مغلو تک نوازي سکه په خپل يو غزل
 کي په صفحه ۱۰۷ باندې ليکي

توره شري بڼه ده نيمه لنگ نيمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واپه لپوني شول پښانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته يي شا کړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتو د که اوس بيا ونگد پاره
 سور په شهزاده کا دغه تور خو يي په سر
 رواندي زه هلک ووم چي پرې دو ب محمد مين شو
 بڼه بڼه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دننگ په کار کي
 نوم يي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرې يې خسر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه يې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې يې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسې منډې وهلې او خپل ننگ يې په هغوي خړخ کړه وو
 او د دې شعر نه يې خو هغه خاندان يې جذبې غږت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجې - له پښتو خاين شرف

او دغه شان د خپل ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د مير يې خفتو تاسه کوي
 ده په دې خفه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريزه
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې يې ډېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېب شاعر و استول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شي نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہریتوب شجاعت مہن شاعر دے سکھ وائی

مہریتوب پہ مہریتوب سرہ یاد مہریتوب

د نامردو کلہ شوک وائی سندری

د زمري نامہ پرې کسېر دہ زمري ^{دہ}

کوان بہ کوان کاندی دتورو پہ مہدان شوخ

مٹلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ہم

وو بولتہ کبني مونر گورو چي صديق واقعي د تصوف او سلوک

د درونو نہ تہر شويے وو دھنڈ صوفيانہ شاعري کہ اوکتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پي چي صديق مريد دي تصوف ہم کرے وو يعني صديق

ديو کامل پير نہ بيعت ہم کرے وو او مريد ي اختيار کوي وہ

سکہ دا لاندی شي شعرونہ مونر تہ بناي -

ہر چا وتہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وٹيل د پير لہ برکتہ

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نہ ئي مردودہ

تسامي قباحت د وي کہ باور کسہ

چي مريد د خپلہ پيرہ شي مردودہ

او د غہ شان د ديوان پہ صفحہ ۲۵۰ وائی -

۱. چي ثابت په شريعت شي
 ۲. نو سالک د حقيقت شي
 ۳. د توحيد د يوه کسري بله
 ۴. چي روان په طريقت شي
 ۵. بې پرواه به د فتن کړي
 ۶. چي د پير په معرفت شي
 ۷. د تلقين ذکر حاصل کړه
 ۸. چي مشغول په محبت شي

د دې شعرونه معلومېږي چي صدیق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اېونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حکه چي د
 صدیق پلار فقير جمیل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صدیق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي نکه د پلار لور مقام لرلو.
 د دې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صدیق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صدیق خټک دے
 د خوشحال بابا د سکه رور جمیل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت دجگري ستائنه جي کري چيله علاقه او
 کلي جي هوريه او نوبار بشپل دے - او دهور جي کري جي ستائيني
 دي و مغوبد جي ويلي دي دعو شحال بابا په شان جي د
 مپرتوب بهادري شجاعت ستائني کري - او شنگه چي جي دترة
 د اهل خان او دريا خان سره د هغوي د مپرتوب په وجه مينه
 ده نودغه شان جي د اهل خان - دريا خان او خپل ترة
 خوشحال خان سره خپله مينه بکاره کري - د تصوف د مختلف
 منازل و درجونه واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعار جي هم ويلي تبه جي ختيکو اله ده که چري د
 بل خاندان سره جي تعلق وے نو په ديوان به جي د بل چا
 رنگ زيات وو نومعلوم مپرتوب چي د خپل ترة په وجه جي
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه جي د
 تصوف رنگ ددي تبولو شواهد و نه معلوم شوه چي صديق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا واره
 دے او صاحب ديوان شاعر صديق دے و بده مرغه د دوي
 د پندر حالات لايه تيار کي جي دي نو په تبه تبه جي د زوي
 حالات دا وه د صديق متعلق دراقم را جي او شپنه بوي
 الله دي او کوي چي نور تحقيق پري اوشي او نور معلومات
 دا برسپده شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حميديه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرصع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاخه دے - دکومې زمانې دے - د یو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پیدا کېږي نو زموږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پایښې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بیا اداښه کوي - خواږې د پاره بیا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي ټوکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو تحقیقونو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته اویکم نوبت لکه زه د خپل تحقیق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو یو خطي مجموعه ده - یو انگرېز محقق پادري هیوز د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم یو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
ليکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کڼي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر او لسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کڼي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کڼي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کڼي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المعروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کڼي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کڼي موجود دے
په آخر کڼي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډه"

پادري هيوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د بانډي ملا د مصري
 بانډي نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
 حقه ورځي په مصري بانډه کني هم تېرې کړې وې
 او حکه يي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
 کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشايې د وېشانته پس هغوي د ستر
 محقيق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
 هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
 مشهور بزرگ پير پونده مېږ په اولاد کني يو
 ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
 د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
 طلبي شاعر او اديب تېر شوه د ۷۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
 پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
 او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
 په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
 په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
 تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
 او د ميان صېب محمد عمر د شمسو زوي عبيد الله
 ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۲۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدا ونکے وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۲۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېد الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ې
کلید افغاني کښې نقل کړے شوه دے - غزل ې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ې راقم المحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانے نورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ٿي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردي وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو نه شاعر په
چٿ پښتو -

۵

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڻي د عشق فرد یم
د عشق نوم حُکله په ما باندې سهي شه
وچي شونډي وندي سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گو دیم
که ٻي سر او مال دیار په مینه لار شي
خدا ٿي دې نه کړه که پري گوم یا پري سویم
تعلق هستي ٻي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڻي روان فرد یم
دامن واخله چر ٻي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڻي لکه گس دیم
بپردان د عشق له سوزہ خبر نه شو
بواہیم حُکله منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هيو ز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رر کيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى يروود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خيږنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخچه دينا
خه بر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندي بر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځاي کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک دمصري باندي
نوبتار وسېدونکې ده او په بل ځاي کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان وادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم هغه غزل
چي يکي کوم چي جيري هب يکله دے -
البته ارواښاد جيبي هب به گننامه شاعرانو کني اچو له
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
حق حاصد دے چي خپرونه او کوي زه خپرونه وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني هغه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کوي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خپرونه پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنښن بي تمثيل کني چي دميان
انگړکل کلا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انگړکل د کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خپرونه چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانوي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تہ تہی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خیل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی زمونز رہنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لار خیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی خوشحال بابا
ہم یاد شوے دے پینتو ادب بانڈی ددہ اوددوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کوی ئی ہم
دپینتو ادب خد مت کوی لگیادی - او پینتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رور چي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو بانڈی یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکہ دخیل رور دتوری او قلم خاند دو او یہ ادبی میدان کبھی
دخیل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لار خیلہ کر ددی ہر جا وچ جمال بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتا سوری نو کباب اور افغانستا نویالی
اوستر یگوال عبداللہ خد شکار بختائی یہ پینتائہ شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومینو صفحو کبھی زکو سرہ د ہفوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کرے دے - ددوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دې دغه شان الرشيف سټي
 افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
 وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
 مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
 د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
 خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
 زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
 ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
 دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
 خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
 بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
 زه د خپل گران مشر ميان فردوس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
 نسب نه خواله ورکړم -

لس
 د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
 زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
 چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
 چې نومونه يې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به چمن څي مددیل وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکول او کيد افغانی کښي يادري شيرز کړي
دے گمنامه نه دے گمنامه ځکه دے څي چا تحقيق نه دے کړي د
فقير جيل بېگه جال خان زوي دے ځکه څي هم په دغه کتاب کښي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار کښي ځای کړي دے.

دغه شان بناغلي افضل رهنما بې بيگي څي هغه د مصري بانډې
متوطن ختيگ څي د تمثيل نوښاد يو کلي دے اوسېدو نکه وو د مصري
بانډې لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري کښي د سيند په څار
ده بلكه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه کښي فرق
نه وو بلكه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډې څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
کښي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوري
نهل پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو کښي آباد دے - دا هم يو ثبوت دے کېدے شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه کښي سکونت اختيار کړي وي ځکه څي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غوي ملکيت او جابدا د و
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرف غاني بې بيگ ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "خلافتا نه" دے کښي بيگي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمې " سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکم منته يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکي په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم د دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سخي نه وو بلکه هرکله چې
 هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکي دے نو درې نه معلومه شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

م - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل حله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان ي پرستش کا له فرشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اوز يو ترسبه کا چي به خو خو
دقوافي شاهين ياغي شورابه نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -

دغه شان په چمن کې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامر ختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزلې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانويه قطار کې اډولے شوے دے -

په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واړو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ د ۵۵ د ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي ي ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندې اکوري اوسېدونکي
د دغه ځي د اوسېدو او کلي تېوت د بل تېوت ځي دا سې
نيشته چې چرته په يک کښې راغلي وي د ابراهيم بابا په غزلونو
باندې د تصوف رنگ هم پروت دے -
ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانې په شاعرانو
کښې ښودل شوي دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کښې د ابراهيم
بابا نوم شته او د زمانې سمون ځي هم دهغوي د زمانې سره دے -
د دې تحقيق په رڼا کښې دا ثابت شوي چې دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ځي بي بي
رابعه وو په قام اسماعيل خېله وه - ضروري نه ده چې بس
دا تحقيق سې دے بلکه زما د دې مضمون لیکو مطلب دا دے چې نور
پياوړي محققين دې هم لټون او کړي او په دغه موضوع دې
څه او ليکي چې داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو اکېډمي پېښور
يونيوستېي ۱۹۸۳
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور،
يونيوستېي ۱۹۷۸

- ۳- ڀيرو زياردي ڪيڏا افغاني د ڏٺو ڏيوي عبداللہ خدا متڪار
نغتاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبدالحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمي اکوړه خټک سټير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځني ښکاره
دي او ځني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خود دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او د دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نیشته
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دې دکوم ځای دې په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱- حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲- حضرت حیات بابا
۳- حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی پہ تائید کنبی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چہ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کنبی چاپ کړی او پہ اردو کنبی ترجمہ
ئې اروا بنیاد عبدالواثق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندې لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

دغه شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کنبی ہم دغه ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خپل
کتابچہ "کاکا صاحب" کنبی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د دغه کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

د دۀ دوه روڼه په ځان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان کان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان کان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېرشوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان کانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان کانو کښې خدايې خېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېرشوے ابک
خېل ميان کان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم د هغوي د عمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
نور روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه ئې کوم دارنگه ده

مياں محمد سعيد بن مياں محمد جنېد بن مياں عباس گل

بن مياں امير الله بن مياں عبداللہ بن مياں يوسف

بابا بن مياں عباس گل بن مياں اسماعيل بابا بن مياں

لائق شاه بن مياں علي خان بن مياں شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د اېک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښېن ے - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب ترپی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره ئی شعر ویپی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی پی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس لیکلے شوې خطی پښتو منظوم
 نسخه ده چې دراقم سره په کتب خانه کئی ټولنی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په دې کتاب کئی میاں محمد سعید
 د زقوم بادشاه د جنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دي چې د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چې ۱۶ مخونه لري په هندو پرېس دهلې کئی چاپ شوې ددی
 نسخې مؤلف "امیر" نومېږي او سبله نسخه د محمد ابراهیم د زقوم
 باد ... ا ه قیصه نومېږي په خطی شکل کئی پښتو اکبریمي پښتو
 یونیورسټی او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادم
 صېپ په کتب خانه کئی موجوده او د میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شو دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سټي ميټر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شو دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حکايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان مودش زمان و حالات جهان - حکايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د ز قوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخري خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب " سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه يکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واورئ اے يارانو
د خپل رور په غم کېږي غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنئ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېږي د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کېږي چې خپل عزيز ته يې دهند وستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کېږي په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کېږي هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داشه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گاډي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بنه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَكَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبٍ يَه وَزِيرٍ
چې شريكه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے داپمه
د زقوم قيصه په هغه ۱۰۰ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي .
ای قلمه راشه بيا وکړه تحريرين
تحرير هسي چې ملک کوي واره مينيرين
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسي نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا ددې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسي شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دې و اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول صلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره ^{خلقته}
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تحريک و دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د اخلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسوا ^{خلقته}

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

۹

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کنې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کنې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کنې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۷۰ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کنې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کنې د
 خپل کلي نه لرې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه راشه بیا زما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کنې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کنې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یکی

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دې
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
د خپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم د خپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک د اوسې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندي یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم د خپل ملک . جسمی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وویلې شوم
د پراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یکی -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه به کني صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يوجوب منقشو سازده
مد و حمت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کني ستايله او په يود پر
جنکي انداز کني چي د جماعت نقشه زمونږ مخکيني پيش کړي
په دې سفر نامه کني يو غزل. بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلې
خداي دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاي ويلار يم
دا سي ور يشته چي زه نه يم ور غلې
په وطن د بگالي کني مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کني دا پت يکده
که يو اچي په چا پېښ چرته زمره شي
غټې صورت به شي ويره نه تره شي
په پښتو ادب کني ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزراز

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوتنگال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کښي د پښتو ژبې دا نوم وروکے لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او دکاتلنگ کلي په لويه هديره کښي خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې راوړي۔

کتابونو:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قيصرخيل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو (فارسي) مطبوعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پانگه پښتو ټولنه دولتي مطبوعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه (فارسي) جزل
پرېنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي بيک (جنسي خبر بازار پېښور)۔

۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰ء

نه تړجون (۱۹۹۱ء پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس

پشاور ۱۹۷۵ء

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجاع نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې کې دسترنگيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي - په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي لکه د مثال په توگه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تقويم الحق کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
 پر د سترگو عقيقه شي
 حنا داخله ښه ئې آس کا
 ته ئې پور په سر پاس کا
 ستا صحت به ووشي کوره
 ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدوق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورسات سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پر اپرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ نغونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٽل په دريچه پښتو اڪيډمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشتيزه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪوبر، نومبر، دسمبر، ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اڪيډمي
پښتو يو نيورسټي كښي په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نسخي " د مراد
شنواري مقاله كښي معرفي كړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو كلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي كتابونو ته
په پښتو كښي منظوم ترجمه كړے دے - په دې كتاب كښي مختلف
بابونه دي په هر باب كښي درخ علاقات او د هني د پاره نسخي ښودلے
شوي دي يوه نمونه يي دا رنگه ده -

باب در بيان زيری

زيرے دے په دو رنگ
بيان كوم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وایم زما رور
خودي دي دا صاحب درنج
ترې به شي صاحب د کنج
که اوبه خوري دهندواني
د پخې تا د اوچې
دا قائده ده د خورما دا شاري
چي په خوراک يي څوک راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښي ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے تر شوقه او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوقه دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تمیض کي دي ده . د دې نه مخکښي چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدسې سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نيب د کتاب شجره نيب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميان
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -
محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوب کښې
د سوكالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
ميان حمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کې داسې يکي -

په سره چينه کې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجرې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۳۰۴)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۳۰۴ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځاندا ن متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوټې ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شېره ترو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقان او سرداري ژوند تېرولو ځان ځان

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو د پښتو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو، ځناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوئ
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیکوي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یوچ پر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع د رب یر و تمم بالخیل - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقنا الا بالله علیه توکلت اربب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیا د
 لوعه خدای حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدای وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خیل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد
 ۱-۳

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ټي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځانته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ مخته	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځانته کښي يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتڻي شنه!
ما به ٺاڻه ٺڻه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
ڊهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتڻي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪٽي ڪيماڻ وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پراسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
ڊا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
ڊا پرپڙهه په وڙاندي ٺه ته
زياتي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو ڊهر پڙشانه
گزرپدم به سوگوردانه
حڪيم نه وه په دانشانه
چي ڪامل وي طب ڪٽي جان

نيت ٺي اوڪرو دفتر
لازم شهرته سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کوو	خدائے زمان صيب بهتر کوو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده سوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه لاندې
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺٺ بيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشني لغات تام

داوو د لغت د لیکلو سبب چې میان محمد شاه فقیر خیل لیکلے او
 هغه قول حال ټی پکښي لیکلے دکوم په وجه چې دې طبي لغت لیکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په ځړ کاغذ په تور
 سیاھي لیک دے - هر صفحه ٢١ کرښي لري خط ټی او ضمیمه نستعلیق
 دے تقطیع ټی ١٠٠٥ ښتي میتر * ٤٠٥ ښتي میتر د جړو بوتو
 معدنیاتو حیواناتو او ماښانو نومونه په الفبائي طریقې
 سره لیک دي هر نوم په توری سیاھي سره په غټو لیکونې لیک
 دے او سره کرښه ټی ترې په ښوونکو شکل کښي تاو کوي دا کتاب په
 اتوشت (٢٨) بابونو کښي تقسیم کړے شوی دے - د رومنې یا سپر
 شروع داسي کوي -

باب اول در بیان ادویه که حرف اول آنها البقاست

فصل الالف مع الایفا رو میتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دریم د آ امیس شلورم د آ ایل په دې ترتیب سره لیکي

دلته به ددې یو دوه مثالونه او لیکو چې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې

لیک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپن ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معنی
 ئي په عربی، فارسی، يونانی، رومي، هندی او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

زہ د فکریہ دریاب	شپہ اوورٹھ وومہ عرقاب
فکر لٹے عظیم دریاب وو	زہ زما عرق نایاب وو
مر جو نیا غونڈی گنران	ما کو و تیارہ کنبی جان
جگنو ہون زمانوراک وو	دہی کتاب تہ ہی پختاک وو
ناگاہ لعل ڈر الماسے	ما بپون کسرل دہ پرتیا
پہ نامہ د خداوند	و پش کسرل ما پہ حاجت مند
حاجت مند ورتہ اکش	طابان دی دہر دسہر
دی دلب پہ نیت روان شی	شروع او کوی حکمت نواشی
چچ لغت راشی ستوما شی	لہ استاذ نہ پہ خفگان شی
یو لغت ددہ چچ پر بن دی	شروع کوی کتاب کبہ دی
بعضی لوی نہ پوہی پری	عبس قبول عمر کسر پری
در لغات دے ڈر گوہر	بلکہ دہر دی تر پی بہتر
پہ نامہ د کسر دگار	وی قسمت پہ طلب کار
حاجت مند چچ نفع مند شی	مطلب بیا موی خرمند شی
پاک مولاتہ دی فریاد کوی	ما دی دہر پہ دعا یاد کوی
تل دعا دی راتہ کوی سنہ	شاید خدائے ما او بچینہ
رالہ کوی خیل دیدار	د جنت بوستان بہار
بس کسرہ میان تھیل شاہ تہ	فصل خوارہ دانشر تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېري به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

- ۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم
پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېډ
- ۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل
خوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵
- ۳- افغاني اثر عبدالحمید - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور
یونیورسټي ۱۹۶۳ -
- ۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټر پېښور
لاهور ۱۹۹۶
- ۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمي اکوړه ننگيک ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکيل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پېښور مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پيپارټمنټ پېښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور، يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفیق چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړتیه او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شو دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېښې مختصره مقاله لیکل او وپیل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي او يا هم چې خوشحال بابا يو فنکار
دغه - يوشا عرذبه نو دا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
وايم چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - پښتون نېغ شناس
دے سماجي او اسلامي غږ دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د ډېرو علومونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږ لري نو بيا
هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېني موجود وے - خوشحال بابا که دکاشان تو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نيکلا او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيدې نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزنه په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دې که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکمته نو وايي -

درست ديوان ئې لکه باغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزنه په معني د طب کينې اخلو نو دغه
 مهديان ئې هم کتلے او که په دغه رنج غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
 نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
 د حکمت و شپل به و ا ئم مختصر
 په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدا بچن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق پېچر لاسي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه د که ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي دے
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په د که (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

» ڊي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر صي
صنف باندې پورې پورې حڪمت لولو او داد هغويي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم موبن
ته د حڪمت خزاني پراخي نوموبن ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بنايي - د تودي درس راكويي - د
ژوند سپرولو حڪمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غيبت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پت رازونه را بنكاره كويي د خپ
بېگري د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كردار درس را كوي
عرفي د اچي داسي هيتچ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم موبن ته د سياست او رموز
ملكيت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وركول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې كار د سرداري شي انصام
يا تكيه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مړكو نه شي كار تمام
كه سردار د خلمو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

او کاميابي داز ورنښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري او حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونښيار سرې نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خويونه په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دارنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدي كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي ترسره كېږي
څه حاجت چې رساوشي تر جگړونه
كه پخپله د خپل ځان په بدي نه شي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکره
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه مېرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 دحرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکښي دي دښارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره ښکړي ځوابونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دوحرفونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا رحمت د وپسا کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان څي جهان څي
 ايمان هم څي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڙڪڙو ڀڻه ڀڙي خبر ڄڻوم
ڄڻت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خبر ڀڻڪڙه

وڪڙي وارهه ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪڙي دي ڪو نام ڪڙي
د ڻوڻو ڻوڻو داروبه تل ڪا

سڻاوت

ڪه ڪنچوننه د قارون درته اڻبار ڻي
په هر لور ڻي غور زو په سڻاوت

پت

سرد ڀي دروي مال دي دروي پت دي نه ڻي
د سڙي ڀڄاري ڪل ڻوڙه په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده پچانه مه وڀڙن ڪه
رشتيا سڙي ره هره بلا خلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ ثخہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیمیا وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتہ دے وچ کنہک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحہم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری کسکری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (متدا زکبھی

چی د زنجیری پہ نوم ایجاد کری کہ دفرق سندرچی ٹی ویلی

نو صغر ٹی ہم د حکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویلی دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او وڻو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ چي دستار تڙي هزار دي
د دستار سڙي په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم وڊانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ڻسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علا ٻونو نه خبڻ شم (و نه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غونڊ ٿي توڻو نه زده ڪرم او هڻن کڻي
پيدا ڪرم -

۵ چي وهل نورل - نورول کانور ٿه نه دے باز شاهين دے

چي ٿي سوري لره يوسي يا مڻ دے يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت د ڪه خزانه ده - د حڪمت نه د ڪ کتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د ا حڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او وڻو شحالي ٿونڊن تڻو و حڪمتونه په
کوته کوي نويل طرف ته د ڊي هر ٿه حاصلو د پاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او وڻو شحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم ا نسته په هر بو ٿي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه د ڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه کڻي د

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پچ کيدو طور طريقي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالچ
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب نايي
 زېب وزينت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي ځکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.
 پچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه
 پچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گڼدو نه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دې نه پس د خوراک ښځاک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلے کبې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيدونه استعمال کړه -
که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
که ټي موچي اورے ژے گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مکره چل پور
او دغه شان دېرې د حکمت خبرې ټي په طب نامه کبې
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چي که عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدے شي په
طب نامه کبې د سردرد بيماري - د نيم سردرد دسترگو بيماري
د فالج بيماري - د يرقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او ټيکاره
بیماري ښود لے شوي او د هغې نېټاڼې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جرو بوټو داروگان چي په آسانه ملاويدے شي
نو شحال بابا موبزته ښود لي او ورسره ورسره ټي د اهم راڼودلي
چي د هغه طبيبانه علاج مکره چي د خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسره راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نو ستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه د خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبدالصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په چپت

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر نننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتو سره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم دلوي خان بابا نوشحال خان
 راڻي - هغه حڪه چي لوي بابا نوشحال دا ڙ به په اب و تاب کڻي
 ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوي لوي ستر عالمان - شاعرا
 اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د دي
 کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
 و غڀه د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
 کور او کتا بون کڻي پرا ته دي حوزة ن نوشحال بابا کورفر
 ديودا سي فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
 هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
 کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
 دنيا کڻي لور مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
 تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي دلوي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
 دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
 خواجه جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوء او زيات شهدي
 په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په دي ٿولو نومونو
 غلبه موندلې ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاه و جلال بارشا -
 نوابر ته ته ورکڀه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
 ڊپر و رياضتون او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پد و نه پس
 موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
 فائز شوء وو او د اتیک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي ٿي موندلې

د لويې پاڼې مريدان ټي په سلسله پڅټيه کښې پيدا کړي دي دغه
لور مقام د ډې څپل سکه رور نحو شمال بابا ټي د فراق او غم
په حالت کښې هم د فراقناهي په شعرونو کښې داسې ستاڼي -

ډې ټي دور په کښې طاعت کا

هغه غم د خداي جنت کا

خداي دې غم ورځني يوسي

خو بش خورم د ډې په کښې اوسي

ډې د رور ټي پرې مقام د ډې

په اغه غم د ما سلام د

دغه وجه ده ډې دنو شمال بابا د اولاد سلسلې ته خان خپل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خپل ميان کان وېلې
شي دا قم هم ددوي نمسه د ډې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ټي په ډې پر بشکلي انداز
کښې کول د ډې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خپل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کښې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرخه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي د پر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې خوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدیه

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدیه نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې د پر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د احم يوغټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي درقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه درشله دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البركات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وېسې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جيبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په څېر

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحکار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو ټوک غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رقا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظې خواښه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وئيلي دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم سکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکاډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په هجرې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلالاته ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړې
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه كارهر كور ډپر مشكل دے
جمال خانه وقت دې دادے كه خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن څي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم كښي شب وروزليا وم
بل په زړه كښي څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په كمند ووم
پروت كودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلڪ وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غم څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو كښي څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستادحن خيال چرڀي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهغه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهغه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دار ږي
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا ږي
خدا ښه طاعت دپاره ورځله تاسنه غواږي
ته د کالونخرشي نن له خدا يا غواږي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمالگرځي
سخي نومم : د . موبڼي په زور کسپاږي
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاږ دے
کوم زمان به دي سر پر پکړه په ولاږي

ددې غزلو باره کښې دځني محترمو ليکوالو د خيال دے پڄي دا غزل ږي
د جميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي د جميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرتہ د سيکا نور د نعت د شاعر کلام دے . د اصحي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه يادېږي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکبې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلمن په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تر اوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موټن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خاغتيا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سره دا نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان دغو شاعران
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د ډېره غمړه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الميرن کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز سردار اولوې
ولي الله انون څالاک بابا د نيل بسکو تخمه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا ددوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک څومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دى د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره لوي خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لوي عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوته لوي پچې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کېږي وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځه وي ځه وي

وايي پچې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسې وو زامنوته چې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرمن نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مېرمن کله نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان کله نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهاښې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دما رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي چې وکړه

دایي چې يو ورځ د مغوپه وخت کې د اتیک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه چې لوستلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا را غل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سورېدو نو دا
 اشعار چې اووېل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

اوهر کله چي بهیږی ته سور شو نو داسي وایي -

بهیږیه خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندی کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانتي
 خدائے ئي وی مل چي بندیوا آزادو

او هغوي چي دغه ظالم صوبیدار ته مخامخ شول نو په صوبیدار
 رپیدل او بگیدل اوقی بوقی ئي شروع کړي ټول مال حال او خلق
 ئي ترې راخداص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کښي مریدان
 گرځیدل دے به ترې مخکښي وو مریدان به ورپسي وواو دا
 اشعار به ئي وئیل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارامونه بند شول فصلوته
 او چیدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونکو
 راغلل چي خدائے پاک ته سوال اوکړه چي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

تخت ساي دېره په زور ده ✓
پرېوتلې کور په کور ده
باران دے ورو يښه
شوکره که نه وي نه وي
تنگارو باندې باران دے
فقير ن ورځ مهربان دے
و ارمان بېلې ارمان دے
ورېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
او فصلونه ښه ازه شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
جیل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوتلو
نوهغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

موتې چڼې دې راکړے شه ✓
چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
د نيمې شپې راتلک دې روک شه
چې چرچڼې برچه دې خوب نه راکړينه
هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار کڻي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني کوي ٻي مڻي

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خيله کوي او صروخت
 به په جذب و مستي کڻي وو خونچيل خاندا ٿي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ورکري او ٿوندي ٿي ساستلي او ٻي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جلال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او ٻي منظومو ٿو ٿو کڻي ٿي اشڪا
 ڪري دے لوي الله دي او کوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور گابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ کان نه دے معلوم البته د وفات کان ٿي معلوم دے
 دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي محققين ٿي به قياس ٺهڻه ٺهڻه پڙهانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو نچوا په گوٽا گوٽا کڻي پروت دے په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي د هغه ټي مزار دے د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مهله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ ه ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبداللہ پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ ه ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فراقنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ ه ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ ه
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

- ۸- مجله پښتو پښتو اکېډمي پېښور یونیورسټي ستمبر ۱۹۷۱
- ۹- هېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبیات پښتو افغانستان
د علومو اکېډمي ۱۹۷۷
- ۱۰- ماهنامه (الحق) دارالعلوم حقانیه کوره خټک اکتوبر
۱۹۸۰ و ۱ اکتوبر ۱۹۸۱

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبې ږي -
لټون - چاڼول د مخه څيز بنيادي حقيقت معلومول - ديو څيز
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وبللے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
روایاتو په رڼا کبني د یو حقیقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او یادې د معلوم شوي حقائقو نور زیاته تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کبني پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه (وکړي) - تحقیق په هر مېدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاریخي
څانگه وي او که جغرافیایي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر مېدان کبني وي دا د برکسران

او کي کچن کار دے د تحقيق ميدان د پرارت ميدان دے په دې
 ميدان کښې د تحقيق اوسنه ستري شي تحقيق په کښې بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د دې به حوصله نه بائلي خپل
 مراد ته به حان رسوي د دې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کښې د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشكله او گرانه وهله شي چې کله کله په کښې د
 د وپېدو پره هم وي خودغه ملغرو پسې به حان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به د دغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښې لاميايي مويي دريو د پرتونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ځي ختمې نه دے وپلے او نه تحقيق
 ختمې کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که پرې مونږ په يو شاعر تحقيق کوو نو د هغه د زمانې تا کال
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت د ژوند حالات زېږېدل
 استوگنه و غېږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښې به ځي رايې قائلول وي د هغې نه پس چې هر کله دغه مواد
 پېدا نه شي نو بيا به د چاپېښت په حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښې خه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښې به رايې قائلول وي. په تحقيق دپرلوے
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کښې پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق د خپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې د پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشریح يا تفصيل بيانول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

محقق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي | ۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :-

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنيادي
 ماخذ کي ڇڏي ڇڏي هفتي دستاويزات شامل ڏي ڇڏي ڇڏي
 هئي ڇڏي هفتي واقعات ريكارڊ موجود وي ڇڏي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڇڏي ڇڏي اورپڏي وي ڇڏي ڇڏي بنيادي ذرائعو
 ڇڏي ڇڏي شهادت زيات اهميت لري ڇڏي ڇڏي سره ڇڏي
 تاريخ ڇڏي معقوليت ڇڏي اضافو اوڻي اوڻي ڇڏي شڪ شڪ ختمه
 شي ڇڏي ڇڏي يونٽو ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڇڏي ڇڏي تقسيم ڇڏي ڇڏي

1- بنيادي مخطوطات: - لاڳو وٺڻ - دستاويزي

ريڪارڊونه مرڪي او نوس متفرقه ڇڏي ڇڏي شامل ڇڏي -

2- ڊمرڪزي حڪومت مطبوعات: - دسوباڻي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونه تقريرونه
 دخطونو مجموعي اونوس معاصر مفهومونه شامل ڇڏي -

د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق - نقاد - شاعر -
 ڇڏي ڇڏي پوهان همايون هاسب ڇڏي ڇڏي تحقيق فن
 ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي -

ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خوله کړه ده. دې سلسله کېنې د اکتبر
 جمیل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲-۴۹۳
 بکې. د سيد بلاق په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ کېنې د معراج نامې په نامه
 کتاب وليکلو.

د دې معراج نامې نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان نه
 علاوه اته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چې د تعینف من په کېنې ۱۳۵۶ ورکړه شوه ده.

په دې عبارت کېنې د سيد بلاق د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پيش کړه شو.
 ۲- ثانوي ماخذونه:-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپې په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښل شي په دې کېنې نصابي کتابونه
 چينټ يانې قيصې سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيواد مل دخپل
 تالیف په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ایجاد او ودې پړاوونه

په صحنه ۱۰۰ باندې يو اقتباس د بل په حواله وړکوي -

« ديوان رختہ په پارسی او هندی ژبو دده ديوان
د ۷۰۰۰۰ څخه تر ۸۰۰۰۰ پورې هم يادونه کړي او مفتي ولي الله
وييلي دي چې نواب محبت خان په پارسی ژبه يو قومي ديوان
لري »

په دې اقتباس کې دا ظاهري برخه چې دغه ديوان زلجي هيواد مل
په خپله نه وويدلې بلكه د مفتي ولي الله په حواله او د كاكستان رحمت په
حواله د اقتباس ليكل دا وودناوي ماخذ شال ځنې محققين د اقتباس حواله
نه وركوي د مصنف چاپي اقتباس ليكلي وي نوم هم نه وركوي بلكه داسې
ترې ښكاري چې دا دده خپل معلومات دي دا يو د پرخښت كار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق دا انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومي زبان اسلام آباد ۱۹۸۹
- ۲- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق دا انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم مقتدره قومي زبان اسلام آباد ۱۹۸۸
- ۳- هما محمد هايون - د تحقيق فن
اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲
- ۴- هيواد مل زلجي - په هندی کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د پيچاد او ودې پړاوونه - شرکت پرنټنگ پريس لاهور ۱۹۹۴
- ۵- شاهي پيښم ډاکټر « ادبي تحقيق کي اصول مقتدره قومي زبان اسلام آباد.

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوړ نظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ لږ او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر د انسان
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراعنه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف هائيدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کې د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناپي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کې بنسټ لو - پاشلو او خوړولو ته وايي او په اصطلاح کې هغه کلام دے چې د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۵ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کې د عريف ټيکے دے او معناي نوستل خوړول او ښندل ده اصطلاحې معناي ده د نظم ضد نو اوديانو او عالمانو د نثر دپاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چې په څه وزن يا بحر کې تړلے نه وي نثر دې يا داسې ووايي چې دوښلو - ليکو

او د لوستو عامه هیڅه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادې سره بیانول شي نثر دے

د انځو وو د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یې کي -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یې کي: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرچي ديوبل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

يو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه يا وپنا وټلے شي په دې کني تقريره -

بيا نونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ئې په جرگو - نوټو و

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په يکلو کني کم او په وټلو کني زيات وي -

۳- تحريري نثر هم د نثر يو اهم قسم دے لکه چي د نوم منه

ظاهر ده چچ دا نثر د يک لاندې را ئي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو د پاره په تحريري يا ليکو

کني چي کومر وپنا را ئي دا تحريري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاريخي - مذهبي -

اخلاقي - سياسي - تحقيقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

يو ته ساده سليس نثر وائي دوټم شاعرانه اود انشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطيف او مشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چي هغه درنگه دي

۱- قافيه دار او متبّع او مرصع نثر -

۲- ساده نثرچې قافیه نه لري په دې وخت چې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي د اړه دې نثر
کې يکله شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې ډېر کتابونه لیکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۳۹۰) خوا و شاوخوا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قیاساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پټه
خزانه چې د محمد هوتک تالیف ده او په ادبي حلقو کې
متنازعه حيثيت لري دهغې په وایي چې د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۰) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېمه" په نوم او لیکلو معناي ده "رېگستاني نسيم" دا
کتاب ورک ده او محمد هوتک په پټه خزانه کې د لرغوني
پښتانه چې د شيخ کټه تالیف ده نه روايت راخستې ده
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلې چې دا به د نثر
رومېني کتاب وي وپې چې چایه له نه ده او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شاکني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني او سېدو خني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پانې چي ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پانې کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي د تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نو خني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پانې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پانې هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نثر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نثر او لکني کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز چي د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکټر ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه چي ماڼيو
 فلم په شکل راوړو او چاپ چي کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نثر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پانې نه شوه او د نثر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک لکه سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک ې خوشحال بابا نيسه وو تاريخ مرصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نوني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملا تړې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او نوندي ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
پورې د پښتو نثر ته بڼکلا او خلا وړکوي خوبيا هم په روايتي توگه
نظم د نثر نه په پښتو ادب کېې مخکېې او زيات دس او نثر کم پوهانو
ته پکاډي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
وي که ډرامه - که ناول وي او که کل تحقيق وي او که تاريخ په هر
صنف او رنځ دي په نثر کېې زيات بڼکل او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بکا بکښي
پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښور هاؤس پېښور
۱۹۶۸ هـ
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
کتاب خانه پېښور ۱۹۸۶ هـ
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته که کتنې پښتو ټولنه افغانستان
علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**